

»Spet zvenijo stopinje po gorski strmini, pogled pa sega nazaj na sledi. Jim ne manjka kristalov? Morda pesem na njih ne zveni? Morda le stopinj premalo po sledi hiti...«

V 1. letošnji številki Gornika, ki ga je PD Nova Gorica izdalo v 800 izvodih, ki ima 20 strani in trde platnice in ki ga je uredil **Bogdan Zoratti**, piše dosedanji predsednik **Toni Glešič** o 45-letnici društva, urednik pa o desetletju Doma pri Krnskem jezeru. Kdor ne verjame v ekologijo, naj prebere podatek o 150.000 planincih, ki so hodili okrog jezera, zato ne preseneča, da temu vprašanju povsod (tudi v Gorniku) namenijo veliko pozornosti. **Bogdan Žorž** piše o oblikah in namenu družinskih izletov v gore, o množičnosti v gorah (da ali ne) pa razmišlja **Janko Mirnik**, podpredsednik PZS. Članka **Zdravka Likarja** in **Milana Lebana** se vsak na svoj način dotikata Soške fronte. Leban zlasti opozarja na raziskovalno žilico, ki rada eksplodira v roki, in svetuje, da o najdbi neeksplozivnih ostankov obvestimo policijo. **Rajko Slokar** v imenu 61 izletnikov področja Španijo in vzpone po Iberškem polotoku (najvišji vrh Sierre Nevade Mulhacen 3482 m). — V zadnjem delu se predstavi mladinski odsek: načelnica **Alenka Pegan** piše o akciji Najlepša planinska fotografija in o podelitvi naziva Naj planinec leta, ki ga je osvojila **Barbara Zgaga**. Tabor na Pologu je **Metka Zgaga** ocenila s cool (kar je najnajboljše), verjetno pa bi se z oceno strinjali tudi najmlajši, ki so taborili na Čavnu. Po vzponih na Veliki Modrasovec (Atlas Slovenije 141/B2), Mali Goljak, Sinji vrh in Kucelj, o čemer piše **Mateja Koglot**, bi zamenjali eno leto šole za en teden tabora (šifra: Šola je kruh, živela lakota). Gornik je tiskan na kvalitetnem papirju z barvnimi fotografijami (**A. Colja**, **M. Bijuklič**, **B. Zoratti**), ki prikazujejo poleg dogodkov (dokumenti časa!) tudi utrinke, ki so bližje vsakemu gorniku.

Borut Peršolja

društvene novice

V slovo Gregorju Klančniku

Z vsako smrtjo med prijatelji je tudi mene manj. To še posebej velja ob Gregorjevem slovesu.

Če pade kamen v tolmun, se krogi na vodi vedno bolj širijo. V našem življenju pa je ravno narobe: krog se vedno bolj oži in zanka se zateguje.

Ne bom podrobno govoril kot domačin izpod Triglava na primer o šolanju v ljudski šoli na Dovjem, ki sva jo z mlajšim Gregorjem obiskovala še v Aljaževih časih; ne o prvih smučarskih začetkih v Mojstrani, kjer je Gregor odigral mnoge vloge prvaka, vse od **Janeza Polde** in drugih mojstranskih prvakov pa do današnjega **Jureta Koširja** in **Alenke Dovžan**; ne o njegovem deležu v uporu in boju proti nacističnemu okupatorju; ne o prvih povojnih časih in skupnem delu v Železarni Jesenice. O tem in o njegovem delu in delovanju med železarji na Ravnah in koroškem delu Slovenije, pa v Združenih slovenskih železarnah so poklicani in sposobnejši govoriti drugi.

Želim pa se mu kot častni predsednik Planinske zveze Slovenije v imenu slovenskih planincev, alpinistov — plezalcev in gorskih reševalcev zahvaliti za vse, kar je zanje s svojimi sodelavci storil na Kredarici, pri Triglavskih jezerih, na Komni, pri Savici v Bohinju in v Kamniški Bistrici.

Bil je zlahetni in neutrudni nadaljevalec Aljaževega pionirskega dela in ohranitve njegove dediščine v sodobnih razmerah in časih, katerih potrebam je znal tankočutno prisluhniti. Njegove zasluge za naš

Triglav in njegovo okolico so enkratne in bodo vedno nepozabne. Omenjeni planinski domovi in postojanke bodo skupaj z njegovimi umetniškimi akvareli gorskega sveta kot njegov spomenik še dolgo pričali o človeku, ki se je nesebično in požrtvovalno razdal za druge in za dobrobit slovenskega naroda. Predvsem pa tudi za delovnega človeka!

Žalujemo in se poslovimo tako, kot smo se od pokojnega planinskega prijatelja **dr. Marijana Breclja** in kakor je zapisal naš pesnik **Oton Župancič**:

»V črno sem žalost zakopan — pa se ozrem v gorenjsko stran — in glej:

planine so visoko kakor prej!«

Na Ravnah, 3. aprila 1995

Dr. Miha Potočnik

Čestitke Viktorju Kojcu

V imenu planincev Savinjske in Šaleške doline čestitam **Viktorju Kojcu** iz Šoštanja za njegovo sedemdesetletnico. Pogrešamo ga na planinskih poteh in planinskih proslavah, pogrešamo njegove besede v tem in onem časopisu ali reviji. Huda bolezen ga je priklenila na posteljo.

Teško bi našli področje, na katerem Viktor Kojc ni deloval.

Malo je planincev, ki bi bili bolj predani planinski organizaciji, kot je Viktor Kojc težko bi se našel kdo, ki bi toliko skrbel za zgodovino Šaleške podružnice SPD, kot je on, ki bi se toliko veselil delovnih zmag, kot se jih je on; Andrejev dom na Slemenu mu je bil drugi dom.

Čestitke za 70-letnico!

Franc Ježovnik

Ob 90-letnici PD Idrija

Z zgodovino bom na kratko opravil: Meščanska podružnica SPD je bila v Idriji ustanovljena 1904. leta in je bila enajsta po vrsti. Iz strankarsko političnih razlogov tedaj knapov ni bilo zraven. Na zdrave hribovske izlete so hodili le na svojo roko. Še tja do druge vojne so prav radi obiskovali Koševnik, Gore, Vojsko,